

cielle Institutioner, og de kommercielt ledende Mænd, som ville tage Del deri, og jeg skønner ikke rettere, end at det er en tiltalende Ordning, naar vi skulle have en Frihavn. Men saa bliver det andet Spørgsmaal: Skulle vi have det? Det er et Spørgsmaal ikke om Viden, men om Tro. Derom kan der vistnok ikke disputeres, saa længe ingen Erfaring foreligger. Men dog kan man vist sige, at, naar der er henvist til, at man andetsteds nedlægger Frihavnene, saa er det ikke afgjørende, thi Spørgsmaalet er: Frembyder ikke Kjøbenhavn mange særlige Betingelser for en gunstig Udvikling af en Frihavn, som ikke findes paa de paagældende Steder, hvor de ikke have kunnet trives og derfor have maattet nedlægges. Og saa siger jeg: Jeg har Tro paa Kjøbenhavns Fremtid som Handelsstad. Jo mere Dampstibslinierne samle sig der, desmere viser det sig, at den frembyder Betingelserne for virkelig at kunne være Centrum for Kommunikationen paa de Have, der omgive den. Det viser sig jo, at jo mere Linierne brede sig, desmere faar Kjøbenhavn Betydning i saa Henseende, og jeg tror, at den naturlige Følge deraf er Tilveiebringelsen af en Frihavn. Jeg lægger nemlig Vægt paa og tror ubetinget paa Betydningen af en Handelshavn. Hvorledes det vil gaa med Industrihavnen, derom tør jeg ikke have nogen Mening; derom kan der være forskellige Meninger, men jeg tænker mig dog Muligheden af, at Handelshavnen meget let kan føre til, at der ogsaa udvikler sig en Industrihavn, naar Forholdene blive mere gunstige, end de ganske vist ere nu for Tiden. Jeg tør ganske vist ikke paastaa dette, thi det er et Emne, hvor jeg ikke er sagtyndig, og hvor jeg derfor kun udtaler mig med megen Bestedenhed og Tilbageholdenhed, men jeg siger blot, at jeg dog synes, der er en Chance for, at Kjøbenhavn derigjennem kan vinde en Fordel, og jeg mener, man bør bringe de Offre, denne Chance kræver, og jeg vil ikke være med til at bære Ansvar for, at man ved Regtelse af dette Lovforslag udelukker Landets Hovedstad fra den Fremtid, som jeg haaber derigjennem kan blive den til Del.

Formanden: Jeg anser det ikke for rigtig at fortsætte Forhandlingerne længere i Dag og skal derfor standse.

Næste Møde vil blive afholdt paa Tirsdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn samt om Ophævelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn m. v.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Anlæg af en Sernbane fra Klampenborg til Helsingør.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 27de April 1883 angående Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen.

Mødet hævet, Kl. 4. 30.

To og tredivte Møde.

Tirsdagen den 18de Februar 1890, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Justitsministeren har jeg modtaget Exemplaret af et Lovforslag, som den nævnte ærede Minister har fremsat i Folkethinget, nemlig Forslag til Lov om Tillægs Pension til konstitueret Chef for den 4de Udskrivningskreds Oberst F. C. B. Munk. Exemplarerne ville blive omdelede.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn samt om Ophævelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn m. v.